

Sygn. akt IV CSK 332/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. s.
przeciwko G. M.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt I ACa 381/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) oddala wniosek adw. K.L. o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A.S. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 16 października 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając na względzie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że brak jest podstaw do uznania, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ma to miejsce wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitością i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera przekonującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia. W istocie bowiem

opiera się ono na kwestionowaniu oceny dowodów i dokonanych na tej podstawie ustaleń faktycznych przez Sąd drugiej instancji, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawej udzielonej przez adwokata z urzędu został oddalony z tej przyczyny, że zarządzeniem Przewodniczącego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 czerwca 2015 r. (k. 800) zarządzono zwrot odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której wniosek ten był zawarty, z uwagi na uchybienia formalne, pozostawiając je w aktach sprawy jako inne pismo procesowe. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, za złożenie odpowiedzi na skargę adwokatowi lub radcy prawnemu przysługuje wynagrodzenie jak za sporządzenie skargi. Strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Wobec zarządzenia zwrotu wniesionej przez pełnomocnika pozwanego odpowiedzi na skargę nie może być to pismo potraktowane jako czynność, o której mowa w wyżej wymienionym przepisie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120, z dnia 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, nie publ. oraz z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, nie publ.). W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 167 k.p.c. w zw. z art. art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Z tych względów nie mógł być uwzględniony wniosek pełnomocnika pozwanego zawarty w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2015 r. (k. 787).